

הרי הרופא מקבל שכר!

א. תלמוד בבלי מסכת נדרים דף לג עמוד ב
 "מחזיר לו את אבידתו" - פליגי בה ר' אמי ור' אסי, חד אמר לא שנו אלא בשנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה דכי מהדר ליה מידעם דנפשיה קא מהדר ליה, אבל נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר לא קא מהדר ליה דקא מהני ליה פרוטה דרב יוסף. וחד אמר אפי' נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר מהדר ליה, ומשום פרוטה דרב יוסף לא שכח:

ב. רש"י, סוכה כו. "תגריהן"
 הלוקחין מהן כדי למכור ולהמציאן לצריך להם.

ג. מגן אברהם לח:ח
 משמע דאם עושה כדי להשתכר בו לא מקרי עוסק במצוה. וצ"ע בנדרים דף ל"ג משמע דמחזיר אבידה הווי עוסק במצוה אע"פ שנוטל עליו שכר! וי"ל דהתם אינו נוטל אלא שכר בטלתו. א"נ התם עיקר כוונתו להשיב אבדה אבל הכא עיקר כוונתו להשתכר.

ד. נשמת אברהם או"ח לח (ו) – 60 PDF

אינך מחויב להיות רופא!

ה. שו"ת אנרות משה יורה דעה חלק ב סימן קנא
 להתלמד לרפאות אין חיוב על האדם, דלא מצינו שיהיה חיוב על כל אדם שילמוד חכמת רפואה כדי לרפאות החולים שישנם ושיהיו אף שחולים מצויים ויש לחוש להם, משום שהחיוב על האדם הוא רק להציל את חברו במה שיכול, דאם הוא כבר רופא איכא חיוב עליו לרפא את חבריו החולים ואם הוא יכול לשוט בימים מחויב לשוט בנהר ולהציל אדם שטובע בנהרא, אבל אין חיוב על האדם שילמוד איך לשוט ואיך לרפאות חולים כדי שאם יזדמן לו להציל ולרפאות יוכל להצילו ולרפאותו, ודמי זה להא שאין חיוב על האדם לעבוד ולהרויח הרבה כספים כדי שיוכל לקיים מצות צדקה ולהציל נפשות בהם, דהחיוב על האדם הוא רק על האופן כמו שהוא נמצא שיעשה מה שבכחו לעשות...

ו. נשמת אברהם או"ח צג (א) - 133-134 PDF

מה קורה אחרי הטיפול?

ז. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כב: כג.
 תנו רבנן: "היה עומד בתפלה ומים שותתין על ברכיו, פוסק עד שיכלו המים וחוזר ומתפלל." להיכן חוזר? רב חסדא ורב המנונא חד אמר חוזר לראש וחד אמר למקום שפסק.
 לימא בהא קמיפלגי: מר סבר אם שהה כדי לגמור את כולה חוזר לראש, ומר סבר למקום שפסק?
 אמר רב אשי האי "אם שהה" "אם לא שהה" מיבעי ליה! אלא דכולי עלמא אם שהה כדי לגמור את כולה חוזר לראש, והתם בדלא שהה קמיפלגי, דמר סבר גברא דחויא הוא ואין ראוי ואין תפלתו תפלה, ומר סבר גברא חזיא הוא ותפלתו תפלה.

ח. תוספות מסכת ברכות דף כב עמוד ב "אלא"
 ותימה דבמסכת ר"ה (דף לד:): א"ר יוחנן שמע תשע תקיעות בט' שעות ביום יצא, אלמא תקיעות מצטרפות אף על גב דשהה כדי לעשות כולם!... ואומר השר מקוצי דיש לחלק דשאני הכא דאין ראוי לקרות, וכן לקמן (ד' כד:): דרבי אבהו אזל במבואות המטונפות דהתם כ"ע מודו דחוזר לראש, אבל היכא דגברא חזי כמו מגילה ושופר כולי עלמא מודו דאינו חוזר לראש אלא למקום שפסק.

ט. נשמת אברהם או"ח קד:ב "נקרא" – 141 PDF

י. שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילה סימן צ סעיף כז
 היה עומד בתפלה והשתין תינוק בבהכ"נ, ישתוק עד שיביאו מים להטיל על המי רגלים, או יהלך לפניו ד' אמות או לצדדיו או יצא מב"ה ויגמור תפלתו.

יא. שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילה סימן קד סעיף ה
 בכל מקום שפוסק, אם שהה כדי לגמור את כולה, חוזר לראש; ואם לאו, חוזר לתחלת הברכה שפסק בה. ואם פסק בג' ראשונות, חוזר לראש; ואם באחרונות, חוזר לרצה.

יג. שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילה סימן צג סעיף ד

העוסק בצרכי צבור כעוסק בתורה דמי, פירוש: לענין לעמוד מתוכו להתפלל, שגם זו שמחה היא לו שעוסק בצרכי צבור. וי"מ דהיינו לענין דאינו צריך לפסוק להתפלל.

יד. ט"ז אורח חיים סימן קח ס"ק א

או נאנס כו'. בי"ד סי' שמ"א כתב בס"ב דמי שמת לו מת בשבת במוצאי שבת לא יתפלל ובבוקר א"צ להתפלל שתיים כדי להשלים תפלת הערב שכבר עבר זמנה. ולא דמי לשכח ולא התפלל ערבית שמתפלל שחרית שתיים כיון שבליילה לא היה חייב להתפלל. עכ"ל וכתב שם בס' דרישה וז"ל "מכאן היה נראה דה"ה למתעסק בצרכי צבור וכיוצא בו בזמן התפלה שפטור מלהתפלל, כמ"ש הטור סימן צ"ג ומתוך העסק עבר זמן אותה תפלה שג"כ א"צ להשלימה בזמן תפלה שלאחריה להתפלל ב' א' לתשלומין, כיון שג"כ בזמן העסק היה פטור מן התפלה כמו באבילות דהכא, דמה לי אונס דאבילות או עסק דמצוה? ולדעתי כ"ש הוא דהא בצרכי צבור ג"כ עבד עבודת ד'. " עכ"ל. ותמה אני אם יצא דברים אלו מפי אותו צדיק, דהא כל שהוא אונס מקרי פטור מתפלה, וכאן אמרינן בהדיא דאם נאנס מתפלל שתיים! ותו דכתב בת"ה סימן ה' במי שהיה טרוד אצל הפקיד מחמת חוב, ולא היה יכול להפטר אא"כ בהפסד ממון, ובתוך כך עבר זמן התפלה, דמקרי אונס אף על גב דמחמת ממון הוא ומתפלל אח"כ שתיים - הרי לך בהדיא אף על גב דהיה פטור באותה שעה של תפלה מחמת טרדא דמקרי אונס, וה"ה נמי פטור מחמת טרדא דמצוה של צרכי צבור, דכל עיקר טעם אותה התשובה דת"ה היא מטעם דחשיב כמו טרדא דמצוה ואם כן נסתרה דעת בעל הדרישה בזה. ואין דמיון בזה לפטור דאבילות דהתם אפשר לו להתפלל דהא יושב בטל אלא שחכמים פטרוהו, וע"כ אין שייך שם תשלומין דאין זה מקרי אונס אלא פטור, מה שא"כ כאן דהוא אין בו פטור אלא שיש עליו אונס שלא היה יכול להתפלל שאין לו פנאי והוה כמו חולה שאין יכול להתפלל או שיכור, כל זה מקרי אונס כיון שהוא עצמו בר חיובא הוא, ועל זה ודאי תקנו תשלומין. כנלע"ד פשוט: